

BELÜGYI KÖZLÖNY

A BELÜGYMINISZTERIUM

HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

S z á m	T á r g y	Oldal
15/1981. (BK 8.) BM	Miniszteri utasítás A Belügyminisztérium személyi állománya üdültetésének rendjéről —	109
50. (BH 1981. évi 2. sz.) 136. (BH 1981. évi 4. sz.)	Jogesetek Jogszabálymutató	111 114

Miniszteri utasítás

HK
5/1987
BM ut

A Magyar Népköztársaság

belügyminiszterének**15/1981. (BK 8.) számú****utasítása**

**a Belügyminisztérium személyi állománya
üdültetésének rendjéről**

A Belügyminisztérium (a továbbiakban: minisztérium) saját kezelésében levő üdülők, hétvégi pihenőtelepek, úttörő- és napközis táborok fenntartásával és üzemeltetésével, külföldi cse-reüdültetés szervezésével segíti elő a dolgozók és családtagjaik, a belügyi nyugdíjasok üdülését, pihenését.

Az üdültetés szabályozásáról szóló 11/1968. BM számú parancs kiadása óta az üdültetés feltételeiben jelentős fejlődés következett be.

A boglárlellel üdülésszálló, a dobogókői kisgyermekes, a Siófok aranyparti üdülő létrehozásával, a balatonvilágosi, a balatonfüredi üdülő bővítésével szélesedett az üdültetési lehetőség.

A végrehajtott fejlesztések, korszerűsítések eredményeként csökkent az üdülők felszereltségében, elhelyezésében korábban meglévő színvonalbeli különbség.

A gyermekek üdültetésére Boglárlellén és Budapesten a Nánási úton kialakult a korszerű úttörő- és napközis tábor. Szélesedett mind a felnőttek, mind a gyermekek külföldi csereüdültetése.

Balatonszabadiban létrejött a kempingezés lehetősége.

Az üdültetési lehetőségekben bekövetkezett jelentős változások, valamint az eltelt időszakban szerzett tapasztalatok a személyi állomány üdültetési rendjének újra szabályozását teszik szükségessé.

Erre való tekintettel, valamint az üdültetés továbbfejlesztése érdekében — a polgári alkalmazottak tekintetében a Közalkalmazottak Szakszervezete egyetértésével — kiadom az alábbi

u t a s í t á s t:

1. A minisztérium kezelésében levő üdülők igénybevételére jogosultak: a minisztérium és szervei, az IM Büntetésvégrehajtás, az Állami Tűzoltóság hivatásos és polgári állományú tagjai, nyugdíjasai és ezek, valamint a hősi halottak közvetlen hozzátartozói (házastárs, élet-társ, önálló keresettel nem rendelkező gyermek).

2. A jogosulttal közös elhelyezésben — amennyiben a férőhely lehetővé teszi — részt vehetnek az üdültetésben az 1. pontban felsoroltak unokái, a közös háztartásban velük együtt élő szülei és önálló keresettel rendelkező gyermekei is, a kedvezményes üdülési díj kétszeres összegének térítése mellett.

3. A belügyi feladatok végrehajtását segítő önkéntes rendőrök, önkéntes tűzoltók, önkéntes határőrök, továbbá a Dózsa sportegyesületek nem belügyi alkalmazottai, nemzetközi minősítésű és felnőtt első osztályú sportolói, valamint ezek közvetlen hozzátartozói részére a szerv üdülési keretéből — elő- és utóidényben — beutaló adható.

4. A minisztérium üdülőibe az 1—3. pontokban foglaltakon kívül más személy csak a pénzügyi-anyagi-műszaki miniszterhelyettes engedélyével utalható be.

5. Az üdülési igények elbírálása során a kiemelkedő munkát végzők megbecsülése jusson kifejezésre. A szerveknél a főidényre szóló beutalókból a hivatásos állományúakat létszámuknál nagyobb arányban kell részesíteni.

6. A Szocialista Hazáért Érdemrend tulajdonosai részére minden évben biztosítani kell az üdülési lehetőséget, egyik évben főidényben, másik évben elő- vagy utóidényben.

7. A nyugállományúak elsősorban elő- és utóidényben üdültethetők. Üdülői beutalóval való ellátásukat az a szerv végezze, amelynek állományából nyugállományba kerültek, illetve amelynek gondozásába tartoznak.

8. Biztosítani kell, hogy a gyermeküket egyedül nevelő és a nagy családok szülők a gyermek-üdültetésben előnyt élvezzenek és lehetőleg minden második évben nyári főidényben családos üdülésben vehessenek részt.

Azonos körülmények esetén kedvezően kell elbírálni a fiatal házaspár első üdülési kérelmét.

9. Nem utalható be a minisztérium üdülőibe:

- a) aki fertőző betegségben szenved,
- b) aki önmaga ellátására képtelen,
- c) aki büntető eljárás alatt áll, akit fegyelmi okból helyeztek nyugállományba.

10. A gyermekek a dobogókői kisgyermekes üdülőben hat hónapos, a többi családok üdülőben két éves kortól részesíthetők üdültetésben.

11. Az igényjogosultak egy naptári évben általában 14 napos üdülésben vehetnek részt.

Ha az üdülői férőhelyek lehetőséget adnak, az 1—3. pontban felsoroltak — elő- és utóidényben — legfeljebb 14 napra ismételt beutalásban részesíthetők.

Az üdülés időtartamába a SZOT, illetve a vállalati üdülőkben biztosított üdülést is bele kell számítani.

12. Az üdülésért a beutalás jogcímétől, az üdülés időtartamától függően — a 17/1979. BM számú utasítás 22. pontjában megállapított — kedvezményes, vagy felemelt összegű térítési díjat kell fizetni, az igénybe vett szoba osztályba sorolásának megfelelően.

Felhatalmazom a pénzügyi-anyagi-műszaki miniszterhelyettest a térítési díjak jövőben szükségessé váló módosítására.

13. Nem zárja ki a kedvezményes üdülési lehetőség igénybevételéből a jogosultakat, ha az év folyamán gyógy-, vagy belföldi jutalomüdülésben vettek részt, illetve ha orvosi javaslatra gyermekük egészségi állapota miatt a dobogókői kisgyermekes üdülőbe másodszor is beutalják.

14. A minisztérium főcsoportfőnökségei, országos parancsnokságai, a rendőr-főkapitányságok és az ezek körébe nem tartozó, önálló szervek részére a szervezetszerű hivatásos és polgári állományú létszámuk arányában, az IM Büntetés-végrehajtás és az Állami Tűzoltóság részére a külön rendelkezések alapján — elő-, fő- és utóidényre bontva — éves üdülési keretet kell megállapítani.

15. A BM Üdültetési és Gyermekeveltetési Osztály (a továbbiakban: Osztály) közvetlenül lássa el üdülői beutalóval a Szocialista Hazáért Érdemrend tulajdonosait, továbbá az általam külön meghatározott beosztásig a szolgálatot teljesítő és nyugállományú vezetőket, valamint a minisztérium hősi halottainak közvetlen hozzátartozóit.

16. Valamennyi belföldi és térítéses külföldi csereüdültetési keretszám szervek közötti elosztását a pénzügyi-anyagi-műszaki miniszterhelyettes hagyja jóvá.

A külföldi jutalom csereüdültetési keretszámok jóváhagyását magamnak tartom fenn.

Az Osztály vezetője gondoskodik arról, hogy a szervek a jóváhagyott üdültetési keretszámokat minden évben november hó 15-ig megkapják.

17. A jóváhagyott keretszámokból a személy szerinti beutalás joga — a polgári állományúak esetében a szakszervezeti bizalmiak egyetértésével — az üdülői beutalóval rendelkező szervek vezetőit (parancsnokait) illeti meg.

18. A beutalók odaítélésével kapcsolatos javaslatok kialakítása céljából a szerveknél a szakmai, párt- és tömegszervezeti szervek képviselőiből üdültetési bizottságot kell működtetni.

19. A Siófok aranyparti üdülőt — elő- és utóidényben — párt- és tömegszervezeti tanfolyamok, értekezletek tartására és sportcélú edzőtáboroztatásra is fel kell használni. Ilyen irányú igényeiket a szervek vezetői (parancsnokai) minden évben augusztus 15-ig az Osztálynak küldjék meg.

20. Az üdülői beutalókat fizetési nyomtatványnak minősítem, azok nyilvántartása, kezelése, kiadása, elszámolása a szerv vezetője (parancsnoka) által kijelölt üdültetési felelős feladata.

21. A szervek vezetői (parancsnokai) a rendelkezésükre álló beutalókkal úgy gazdálkodja-

nak, hogy azok teljes felhasználása lehetőleg elő- és utóidényben is biztosított legyen.

22. A fel nem használt beutalójegyeket az Osztály által szabályozott módon, vissza kell küldeni. A visszaküldési határidő be nem tartása esetén a beutaló értékét, a mulasztást elkövető személy felelősségre vonása mellett, a szerv jutalmazási kerete terhére köteles megteríteni.

23. A minisztérium üdülőibe beutaltak látogatókat csak az üdülőparancsnok előzetes engedélyével, a látogatásra kijelölt helyen és az üdülői szolgáltatások igénylése nélkül fogadhatnak.

24. Az Osztály vezetője adjon ki intézkedést az üdülők működési és házirendjének, a beutalók nyilvántartási és elszámolási rendszerének szabályozására, illetve az üdültetési felelősök és bizottságok feladatainak meghatározására.

25. A belügyi szervek kezelésében levő hétvégi pihenőtelepek létesítési, fenntartási és működési rendjét a pénzügyi-anyagi-műszaki miniszterhelyettes szabályozza.

26. Ez az utasítás 1981. szeptember 1. napján lép hatályba, egyidejűleg a 11/1968. BM számú parancs és végrehajtási utasítás, valamint az 5/1971., illetve a 4/1975. számú belügyminiszter-helyettesi utasítás hatályát veszti. Az utasítást a személyi állománnyal a szükséges mértékben ismertetni kell.

Dr. Horváth István s. k.,
belügyminiszter

Jogesetek

50.

I. Az ittas vezetéssel okozati összefüggésben — gondatlanul — előidézett közvetlen veszély vagy könnyű testi sérülés miatt külön nem állapítható meg szabálysértés [Btk. 188. § (1) bek., Sztv. 116/B § (1) bek.].

II. A súlyos fokú ittas állapotban gépjárművet vezető terhelt esetében indokolatlan a pénzbüntetés napi tételei számának alacsony mértékben való megállapítása. [Btk. 51. § (1) bek.].

A járásbíróság a terheltet ittas járművezetés vétségében bűnösnek mondotta ki és ezért 30 napi tétel pénzbüntetésre és a járművezetéstől 2 évi eltiltásra ítélte. A pénzbüntetés napi tételeinek összegét 150 forintban állapította meg. A közlekedés rendje megzavarásának szabálysértése miatt 1000 forint pénzbírságot szabott ki.

A megállapított tényállás szerint a terhelt munkája közben személygépkocsiját használta és a délutáni munkát követően egyik ismerőse lakására érkezve ott kb. este 9 óráig tartózkodott és kb. 1 liter bort fogyasztott. Ezt követően gépkocsijával a községben tompított világitással 25 km/óra sebességgel közlekedett. A terhelt G. G. nevű barátját kívánta felkeresni, s amikor a ház közelébe érkezett, a menetiránya szerinti jobb oldalról fokozatosan áttért az úttest bal oldalára. Eközben nem vette észre, hogy G. G. a háza előtt az úttesten tevékenykedik. A terhelt a sértettet csupán 2 méter távolságról észlelte, az ütközést ekkor már nem tudta elkerülni és G. G.-t maga előtt tolva az árokba lökte. A sértett 8 napon belül gyógyuló zúzódásos sérüléseket szenvedett a homlokán és a lábszárán.

A véralkohol-vizsgálat eredménye szerint a bűncselekmény időpontjában a terhelt 2,70 ezrelék véralkoholnak megfelelő súlyos fokú alkoholos befolyásoltság állapotában volt.

A megyei bíróság a járásbíróság ítéletét anynyiban változtatta meg, hogy a járművezetéstől eltiltás tartamát 1 év 6 hónapra leszállította.

A jogerős határozatok ellen emelt törvényességi óvás alapos.

A Legfelsőbb Bíróság az ítélezési gyakorlat irányítása kapcsán már számos határozatában rámutatott arra, hogy a pénzbüntetés napi tételeinek száma hivatott a bűncselekmény súlyának kifejezésére. A súlyos fokú ittas állapotban gépjárművet vezető terhelttel szemben — aki ezen állapotára visszavezethető figyelmetlensége folytán könnyebb sérüléssel járó bal esetet is okozott — kiszabott pénzbüntetés mértéke a napi tételek számának indokolatlanul alacsony megállapítása folytán nem tükrözi megfelelően a terhelti magatartás tényleges társadalomra veszélyességét és ehhez képest törvénysértően enyhe.

Az eljáró bíróságok a terhelttel szemben a közlekedés rendje megzavarásának szabálysértése miatt [Sztv. 116/B § (1) bek.] 1000 forint pénzbírságot szabtak ki, mivel az ittas járművezetés során előállott veszélyhelyzet személyi sérüléshez is vezetett.

A Be. 216. §-ának (1) bekezdése ügyészi vádindítvány esetén lehetőséget ad a vád tárgyává tett bűncselekménnyel összefüggő szabálysértés elbírálására. Ez az eljárásjogi lehetőség, valamint a Btk-nak a bűnhalmazatra vonatkozó szabályozása sem jelenti azonban a „kétszeres értékelés” tilalmának a feloldását.

A törvényességi óvással megtámadott határozatokban kifejezésre jutó jogi álláspont ellentétes az új büntetőjogi rendezéssel és a már korábban kialakult bírói gyakorlattal is.

A Btk. hatálybalépését megelőzően ugyanis egyértelmű volt az ítélezési gyakorlat atekin-

tetben, hogy amikor az ittas járművezető által okozott baleset csupán könnyebb sérülést okozott, kizárólag az 1961. évi V. tv. 194/B §-a (1) bekezdésének a) pontjában megfogalmazott — szándékos — vétséget kellett megállapítani, és csupán súlyosító körülmény volt, hogy egyidejűleg megvalósultak a 194/B. § (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott gondatlan vétség tényelemei is.

A Btk. a közlekedési bűncselekmények szabályozásánál a büntetőjogi felelősséget a bűncselekményből származó — az életet és testi épiséget veszélyeztető, illetve sértő — következmények súlyossága fokához igazodóan, a halmozati szabályokhoz képest szigorúbban differenciálja. Ezt a megfontolást tükrözi a Btk.-nak az ittas járművezetést szabályozó 188. §-a. Az e törvényhely (1) bekezdésben meghatározott alapeset tényállása nem utal eredményre, a (2) bekezdésben felsorolt minősített esetek büntetési tételei viszont az eredmény súlyosságához igazodnak olyképpen, hogy a legenyhébb minősített esethez súlyos testi sértés okozása szükséges.

Mindez arra mutat, hogy a törvényhozó a könnyű testi sértést meg nem haladó súlyú következményt az alapeset büntetési tételének meghatározásánál már értékelte. A bűncselekmény alapesete, az ittas járművezetés olyan magas fokú absztrakt veszélyt jelent, amelynek súlyosságát az azzal okozati kapcsolatban levő kisebb, 8 napon belül gyógyuló sérülések már nem fokozzák. Ezt az álláspontot tükrözi a Btk. 184. §-ához fűzött miniszteri indokolás 3. pontja is, amely szerint „a könnyű testi sértést az alapeset büntetési tételének keretei között kell értékelni”. Ez értelemszerűen irányadó a Btk. 188. §-ának (1) bekezdésében meghatározott vétség esetében is.

A Btk. 188. §-ához fűzött miniszteri indokolás 2. pontjában foglaltakra figyelemmel az is megállapítható, hogy e § (2) bekezdésében felsorolt esetekben a törvényhozó egységesen értékelhető okozati láncnak tekintette az alkoholtól befolyásolt állapotban való vezetést, az ezzel oki kapcsolatban álló valamely más közlekedési szabályszegést és az ebből előálló eredményt. Nincs alap eltérő törvényhozói akarat feltételezésére olyan esetben sem, ha az eredmény mint az okozati láncolat utolsó szeme: könnyű testi sérülés. Ha pedig az ittas állapotban vezetés, az azzal szoros oki kapcsolatban más közlekedési szabályszegés és az eredmény együttesen egyetlen bűncselekményt hoz létre, akkor ugyanez a cselekmény, illetve annak egyes mozzanatai nem értékelhetők egyúttal szabálysértésként is. Ezt ugyanis az Sztv. 15. §-ának (2) bekezdésében írt rendelkezés is kizárja, amely szerint „szabálysértés nem állapítható meg akkor, ha a cselekmény bűncselekményt valósít meg”.

Tévedtek tehát az eljáró bíróságok, amikor a terhelt felelősségét a közlekedés rendje meg-

zavarásának szabálysértése miatt is megállapították és vele szemben pénzbírságot szabtak ki.

A Legfelsőbb Bíróság a kifejtettek alapján a törvénysértést megállapította és a törvénysértő határozatokat a pénzbüntetés napi tételeinek számát meghatározó, valamint szabálysértést megállapító és pénzbírságot kiszabó részükből hatályon kívül helyezve, a terheltet az ittaság súlyos fokának és a bűncselekmény társadalomra veszélyességét növelő könnyű testi sérüléses eredménynek mint további súlyosító körülménynek a figyelembe vételével 60 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. (B. törv. V. 388/1980. sz.)

136.

Az ittas járművezetés vétsége akkor állapítható meg, ha az elkövetőt a szeszese italtól befolyásolt állapot a jármű biztonságos vezetéséhez szükséges képességében károsítja [Btk. 188. § (1) bek., 17/1968. (IV. 14.) Korm. sz. r. 51. §].

A járásbírószabóság tárgyalás mellőzésével meghozott végzésével a terhelttel szemben ittas járművezetés vétsége miatt 10 napi tétel pénzbüntetését szabott ki; az egy napi tétel összegét 100 forintban állapította meg.

A megállapított tényállás lényege a következő.

A terhelt a késő esti órákban szeszese italtól befolyásolt állapotban közlekedett személygépkocsijával a község belterületén. Vérében ekkor 2,2 dl 10⁰/₀-os bor alkohol tartalmának megfelelő szeszemennyiség volt, ami 0,51 ezrelék alkoholkoncentrációt és „igen enyhe” fokú alkoholos befolyásoltságot eredményezett.

A határozat megalapozatlansága miatt emelt törvényességi óvás alapos.

A Btk. 188. §-ának (1) bekezdésében írt vétséget az követi el, aki szeszese italtól befolyásolt állapotban vasúti vagy légi járművet, valamint gépi meghajtású vízi járművet vagy úszó munkagépet, avagy közúton gépi meghajtású járművet vezet.

E bűncselekmény megvalósulásának tehát egyik meghatározó jellegű törvényi előfeltétele, hogy az elkövető a felsorolt járművek vezetése alkalmával szeszese italtól befolyásolt állapotban legyen.

Az idézett törvényi rendelkezéshez fűzött miniszteri indokolás szerint a szeszese italtól befolyásolt állapotban olyan állapotot kell érteni, amikor a véralkohol-koncentráció foka, valamint a klinikai tünetek együttes értékelése alapján megállapítható, hogy a járművezető a

szeszes ital fogyasztása következtében már nem képes a biztonságos vezetésre.

Ebből következik egyrészt az alkoholfogyasztás pusztán ténye nem azonosítható a szeszesitaltól befolyásolt állapot fennállásával, másfelől a szeszesitaltól befolyásolt állapot általános kategóriája bizonyos szinten orvostani és büntetőjogi szempontból szétválik és egy — a társadalomra veszélyességet megtestesítő — elem tekintetében eltér egymástól.

A Btk. 188. §-ának (1) bekezdésében meghatározott bűncselekmény ugyanis nem tekinthető pusztán alaki (formális) bűncselekménynek, hanem abban — az idézett miniszteri indokolásból is kitűnően — bizonyos eredmény jellegű mozzanatok is felismerhetők.

Az elkövetési cselekmény ugyanis két egymással szorosan összefüggő tényezőt tartalmaz;

a) az alkoholfogyasztásból eredő befolyásoltági állapotot;

b) az ilyen állapotban a meghatározott fajtájú járművek vezetését.

Az ilyen esetben általánosan tilalmazott alkoholfogyasztás következményeképpen tehát olyan befolyásoltági állapot létrejötté szükséges, amely a jármű biztonságos vezetéséhez szükséges képességet károsítja.

A törvény a közlekedés biztonságához fűződő általános érdekeket ezért a büntetőjogi védelem szempontjából csupán akkor látja veszélyeztetettnek, ha az alkoholos befolyásoltági állapot egyben a járművezetésre vonatkozó képességet is károsan érinti.

Az alkohol fogyasztásnak az emberi szervezetre kifejtett élettani hatása közismert, és az sem vitatható, hogy bizonyos fokú alkoholos befolyásoltág fennállása esetén szükségtelen annak további vizsgálata: az ittas állapot a biztonságos járművezetésre való alkalmasságot érintette-e, illetve milyen fokban érintette, mivel ilyenkor (0,8 ezrelék alkoholkoncentráció feletti befolyásoltág esetén) az emberi cselekvőképesség bizonyos mértékű korlátozottsága már törvényszerűen jelentkezik.

Más a helyzet azonban, ha a korábban szeszes italt fogyasztó és a közlekedésben részt vevő járművezető vérében 0,51–0,80 ezrelék alkoholtarték mutatható ki, vagyis orvostani szempontból az alkoholos befolyásoltág igen enyhe.

Ilyen esetben ugyanis gyakorlatilag lehetséges, hogy a befolyásoltág foka annyira jelentéktelen, amely a biztonságos vezetésre való emberi képességet értékelhetően nem érinti. Tehát bár orvosi vonatkozásban létezik egy objektív módszerrel is kimutatható befolyásoltági állapot, ámde ez az állapot nem azonos a büntetőjog által tilalmazott — a vizsgált bűncselek-

mény törvényi tényállását alkotó — befolyásoltági állapottal.

Ezt tükrözi az Országos Igazságügyi Orvostani Intézet az 5. számú módszertani levelében [III/1. pont], mely szerint a joggyakorlat a közlekedési bűncselekmények vonatkozásában a szeszes italtól befolyásolt állapotban olyan állapotot ért, amikor a klinikai tünetek és a véralkoholkoncentráció együttes értékelése alapján állapítható meg, hogy a járművezető a koncentrációs, reagáló és cselekvőképességének az alkoholfogyasztással összefüggő korlátozottsága vagy hiánya miatt a biztonságos vezetésre nem volt képes.

Erre figyelemmel teszi kötelességévé az orvosszakértőnek, hogy a fenti két tényező (véralkoholtarték és klinikai tünetek) gondos elemzésével véleményezzék a biztonságos vezetésre való képesség kóros — egyben káros — korlátozottságát avagy hiányát.

A kérdés vizsgálata annál is inkább jelentős, mert ezzel összefüggésben további vizsgálódást igényel, hogy az alkoholos befolyásoltág tényén túlmutató — a vezetési képességet károsan befolyásoló — állapotot a klinikai tünetek alapján az elkövető objektíve, illetve szubjektíve észlelhette-e avagy sem, vagyis, hogy az ilyen felismerés az adott körülmények között tőle elvárható volt-e.

Az adott esetben a véralkohol vizsgálati eredmény szerint a terhelt vérében 0,51 ezrelékes alkoholkoncentráció volt feltalálható, vagyis a nevezett az „igen enyhe” határán levő befolyásoltág állapotában volt az elkövetéskor, ugyanakkor az ittasságra utaló klinikai tünetek nála egyáltalán nem voltak megállapíthatók.

A már említett módszertani levél 1/2. pont alatt külön kiemeli a fizikális vizsgálatoknál a Romberg és a nehezített Romberg tünetek jelentőségét és a nystagmus (szemtekerezgés) vizsgálat fontosságát, amely „már igen enyhe fokú ittasság esetén is jelzett lehet”.

Ennek ellenére az Igazságügyi Orvostani Intézet véleménye, amely a klinikai tünetek hiányát maga is rögzíti, — bár feltételes módon — a terhelt komplex vezetési képességét értékelhető mértékben befolyásoltnak ítélte meg (reflexidő minimális megnyúlása, bátrabb vezetés).

Ez a szakvélemény azonban a kifejtettekre tekintettel nem tekinthető megnyugtatónak és a lényegében erre alapított — tárgyalás mellőzésével meghozott — határozat megalapozatlan. A bíróságnak ugyanis ily módon nem volt lehetősége az ellentétek feloldásának megkísérlésére, bár feltétlenül szükséges lett volna egyfelől a terhelt részletes kihallgatása az italfogyasztás időpontjára, körülményeire vonatkozóan, másrészt pedig az orvosszakértő meghallgatása

az említett módszertani levélben rögzített követelményeknek megfelelően. Az eljárás bíróság ki-
zárólag ilyen részletes felderítés után lett volna abban a helyzetben, hogy megnyugtató és megalapozott döntést hozzon és szükség esetén abban is állást foglaljon, hogy amennyiben a terhelt terhére az ittas járművezetés vétsége nem lenne megállapítható, úgy cselekménye — mivel a szeszes ital fogyasztást sem közvetlenül vezetés előttinek, sem vezetés közbeninek nem lehet tekinteni, amely az 1968. évi I. törvény 116/A. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint az

ittas vezetés szabálysértésének feltétele — a 17/1968. (IV. 14.) Korm. sz. rendelet 51. §-ába ütköző szabálysértést valósíthatja-e meg azáltal, hogy szervezésében a gépjármű vezetése közben szeszes ital fogyasztásból származó alkohol volt kimutatható.

A Legfelsőbb Bíróság a kifejtettekre tekintettel a járásbíróság végzését a megalapozatlanság megállapítása mellett hatályon kívül helyezte és az iratokat új eljárásra a járásbírósághoz vizs-
szakúldte. (B. törv. V. 545/1980. sz.)

Jogszabálymutató

a Magyar Közlönyben 1981. május 1-től június 30-ig megjelent fontosabb jogszabályokról

14/1981. (V. 6.) ÉVM	A felvonók létesítéséről, üzemeltetéséről és ellenőrzéséről szóló 17/1973. (V. 15.) ÉVM számú rendelet módosításáról
6/1981. (V. 12.) KPM	A reprezentatív közületi személygépkocsik bérletéről szóló 13/1980. (VI. 25.) KPM számú rendelet módosításáról
14/1981. (V. 12.) ÁH	Az árformákról szóló 12/1979. (XI. 1.) ÁH számú rendelkezés módosításáról
15/1981. (V. 20.) ÉVM	A beruházások rendjéről szóló 34/1974. (VIII. 6.) MT számú rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról az építőipar népgazdasági ágban
1/1981. (V. 20.) OKTH	„Az emberi környezetért” kitüntető jelvény alapításáról és adományozásának feltételeiről
16/1981. (V. 28.) MT rend.	A földtulajdon és a földhasználat továbbfejlesztéséről szóló 1967. évi IV. törvény végrehajtása tárgyában kiadott 36/1967. (X. 11.) Korm. számú rendelet egyes rendelkezéseinek módosításáról
1016/1981. (V. 28.) Mt. h.	Zártkertekben út és közművek létesítéséről
1/1981. (V. 28.) KkM—PM	A Kereskedelmi Vámtarifa módosításáról
16/1981. (VI. 3.) ÉVM	Az egyes épületszerkezetek kötelező alkalmassági idejéről
1981. évi 8. tvr.	A polgári repülésről
17/1981. (VI. 9.) MT rend.	A polgári repülésről szóló 1981. évi 8. számú törvényerejű rendelet végrehajtásáról
18/1981. VI. 13.) MT rend.	A nyugellátások és egyéb ellátások évenkénti rendszeres emeléséről szóló rendelkezések módosításáról, valamint a házastársi pótlék összegének felemeléséről

20/1981. (VI. 19.) MT rend.	A közúti személyszállítási szerződésekről
17/1981. (VI. 19.) ÉVM	Az építésrendészeti bírságról
1019/1981. (VI. 27.) Mt. h.	A Minisztertanács kinevezési jogköréről szóló 1053/1977. (XII. 31.) Mt. h. számú határozat módosításáról
15/1981. (VI. 27.) PM	Az illetékekről szóló jogszabályok módosításáról
17/1981. (VI. 27.) PM—MüM	A költségvetési szervezeteknél és egyes más intézményeknél folyó étkeztetésről és az étkeztetésért fizetendő térítési díjakról szóló 18/1976. (VII. 4.) PM—MüM számú együttes rendelet módosításáról és kiegészítéséről
18/1981. (VI. 29.) ÉVM	Az Országos Építésügyi Szabályzat egyes rendelkezéseinek módosításáról
18/1981. (VI. 29.) PM	A magyar—csehszlovák államhatáron új közúti határátkelőhely megnyitásáról és vámúttá nyilvánításáról

